

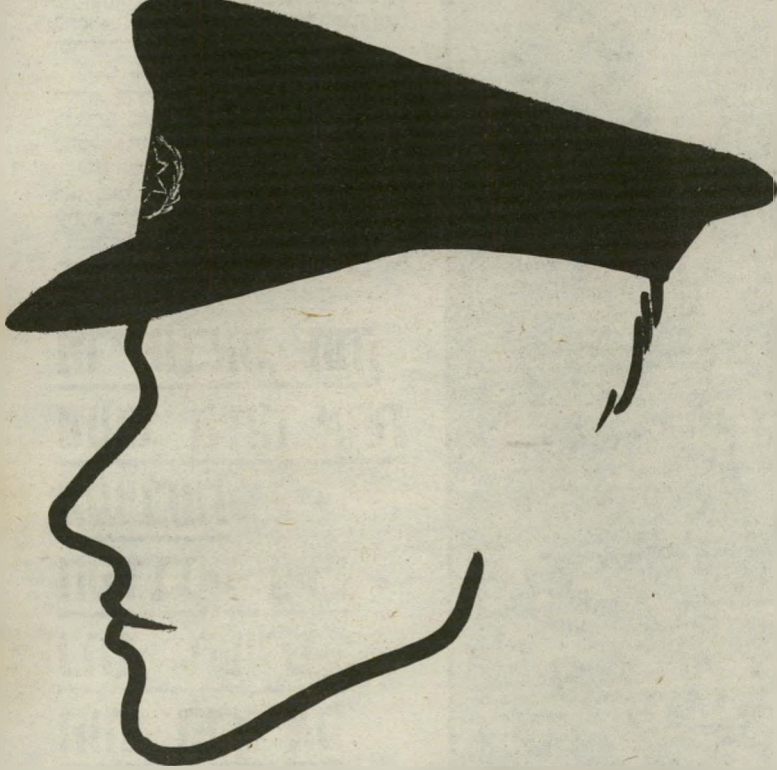
פרשת יוסלה שוחמכר היתה ההתחלה. השב"כ התבקש לפעול בעניינים

כמה ימים היכן נמצא אביטן. ידעו ולא תפסו שהם יודעים.

נתפס לא מוכן

אינתיפאדה טרפה את כל הקלפים. הפעם היה זה השב"כ שנתפס לא מוכן. לפי פירוסומים זרים עובדים היום בשב"כ בערך כ-2,000 איש. כוח אדם מצומצם וזעום

אולם במשך השנים הצטבר הזעם במסדר

החרדי. הסוכנים באו ממחלקות שונות של השרות והשאירו אחריהם חללים ריקים. המוסד נאלץ לתת הוראות לאנשיו בחול' לפעול למען שיחרור הילד שהושג, תוך מאמצים כבדים, כעבור כמה חודשים. פרשה ביטחוניית, שהתפוצצה זמן קצר לאַחר מצאת יוסלה, רק הגבירה את זעם אנשי השרותים שהאשמו באותו זמן בחוסר-עירנות.

הם טענו שהועסקו כשטויות, ולא בצרכים האמיתיים שלשם אנו מאומנים. איש שב"כ שהתחיל באותם ימים את הקאריירה שלו, המתמשכת עד היום: "יוסלה" היה התקרים, ההתחלה של הסיוט המתמשך הזה. מאז, מישהו בצמרת הפוליטית ועוד כמה כי מיטרה תפסו את הפטנט והכריחו את ה"שב"כ להתערב, בכל פעם שהמודיעין המישטרתי לא הצליח לעשות את העבודה.

השב"כ ניזון מתקציבים מוגדרים ויכולתו המיבצעית עומרת ביחס ישר לגודלם. אנחנו לא מקבלים תוספת על פיתרון פרשות פלרי ליות ושימוש בניסיון שלנו ובמודוסים האופייניים שפיתחנו במשך השנים לטובת המישטרה. כל פרשה שעזרנו בה, כל סוכן שהשתמשנו בו לטובת המישטרה, התבטאו בחסר במקום אחר.

השרותים החשאיים נקראו לעזור למישטרה בעיקר בפעולות מודיעיניות במיגורים שאליהם מתקשה המישטרה לחדור. הכוונה היתה לאסוף פרטים על אנשים ורמויות מפתח היכולים לעזור יום אחד, בשעת הצורך.

אחד הגופים המודיעיניים האיטיים, המסורבלים והרפוקים ביותר שאני מכיר, ושהיכרתי מעודי, הוא המודיעין של מישטרת ישראל. גוף, שאמור להיות אתר הלוחמה המודיעינית בישראל, שאמור להשגיח, להעריך, להוות גורם מכריע במילחמה בפשע, הוא בעצם אסופה של אנשי שים לא-מיומנים ולא-מתאימים.

כך התבטא אחד הבכירים לשעבר באיזור חיפה של שרות הביטחון הכללי. האיש, שפרש לפני כמה שנים משרות פעיל, טוען שברבים אלה, שחשכ או, נכונים גם היום, אולי עוד יותר. לעומתו אמר קצין-מיטרה: "כבר שנים ארוכות ארוכות שהם (השב"כניקים) מעליי לים עלינו ועל יכולת-הפעולה שלנו. הם מנסים בכל דרך להשתלט על שיטת-הפעולה נוספים ולתת לנו הוראות. כלומר, הם בראש ההירארכיה ואנחנו הפיונים (מרוסית - חיילים) הקטנים."

מה שהתחיל כחיכוכים קטנים מתחת לפני השטח, הפך במרוצת הזמן לקרע גלוי ומוחשי בין השב"כ למישטרת ישראל. הסיכסוך התפרץ השבוע בכל עוזו בעיקבות רצח השיבוע. הכל התחיל בעצם בפרשת יוסלה שוחמכר, הילד שנחטף עליידי סכו החרדי מהוריו החילונים בראשית שנות ה-60. החקירה בעניין הופקדה בידי המישטרה. לאחר חודשים ארוכים של חקירה הגיעה המישטרה לתוצאות עולבות מאוד. סיפור החטיפה הרג אז מגבולותיו והפך סלע-מחלוקת בין חרדים לחילונים.

ראשה-המשלה דאן, דויד כרמוריון, ראה צורך ראשוני ורחוף למצוא את יוסלה ומשך ראה שקצרה יד המישטרה מלהושיע הטיל את התפקיד על איסר הראל, הממונה על שרות-הביטחון.

השרותים (השב"כ והמוסד) נכנסו לתוך עולם שקודם לכן לא היתה להם כל דריסת רגל בו. פשעים רגילים ואוכלוסייה יהודית, שאינה בעלת השתייכות פוליטית קיצונית

המישטרה נגד השב"כ:

להשתלטות על כמות מידע המצריכה התמורדות עם התקטמות של עם שלם.

במהירות תחלט על הרחבה מאסיבית של רשת המשת"פים ומשתפי הפעולה. השב"כ נדרש לעשרות וטאות כאלה, ומור. המהירות הזאת, שמקורה במחדל הערכת-מצב, היא שיצרה בעצם את הסיטואציה שגרמה לרצח השיבוע. השב"כ גייס כל מי שהסכים להל-סין על אחיו. מטבע הרברים לא היה מדובר בציונים גדולים. איש מבין המשת"פים לא עשה זאת מאהבת ישראל. כל אחד קיבל טובות חומרניות ממשיות בתמורה לשירותיו. בעיקבות הרצח ניסו בשב"כ להמעיט באי-חזיו הפושעים מכלל המשת"פים. האמת היא שאחוז גדול מאוד, אם לא מכריע, הם בעלי עבר פלילי, חלקם, כמו מוחמד חלבי, שוחררו מכילאם כדי להפוך לשטינקרים. כל משת"פ קיבל נשק (אקדה או עוזון) ותעודה המסדרת את שיחרורו במיקרה וייע-צר בידי צה"ל. למרות שרבים מהם נרצחו ועוד רבים נדרפים, מרגישים המשת"פים חופשיים מאוד ובטוחים בעצמם (ראה מסגרת).

לא ברור לכמה מהם שולמה משכורת וכמה בריוק שולם להם, אולם ברור שחלקם עברו לפי בסיס קבוע וקיבלו בונוסים אם עלו על משהו חשוב באמת. בונוס נוסף — וחשוב — היה אישור-הכניסה לישראל. לפי תקנות צה"ל לא ניתנים אישורים כאלה לבעלי עבר פלילי. השב"כ הסדיר אישור לכל משת"פ שנפשו חפצה בכך. האישור היה ססחיים למשת"פים. הם ניהלו עסקים בישראל. חלק

רכילות מודיעינית

נות השרותים. הומצאו אף כריחות לגלגניות על יכולתו המיבצעית של מודיעין המישטרה. טרה. דוגמה שמביאים השב"כניקים לאותה יכולת היא סיפור תפיסתו של הרצל אביטן. לטענתם ידע המודיעין המישטרתי במשך

כלשהי, אינם כתחום האחריות של גופים אלה. מיד עם היוודע דבר קבלת המשמה השתרר בתוך השרותים זעם רב שלא פג, בעצם, עד היום. השב"כ נאלץ להקצות משאבים להחדרת סוכנים לתוך העולם

המשת"ף כמלך

השבוע הגיעה לאחד מאנשי-החדת הערביים החשובים בארץ אישה בת 38 מהמפר זבדה בשטחים הכבושים. במיה היה סיפור מוזעזע:

"אתם לא יודעים מה קורה אצלנו בלילה. זה פשוט נורא. ביום צה"ל נמצא, אבל בלילה משתלטים משתפי-הפעולה על השטח ועושים בו כרצונם. באים עם כאפיות על הפרצוף שלא נוהה אותם. יש להם נשק מצה"ל, לבוגדים האלו. לפני שלושה ימים, כ-8 בערב בערך, יצא בעלי לקנות אוכל בבית נשארנו רק אני והבת שלי, בת 14. פתאום שמעתי דפיקות בדלת. כשפתחת היא עמד שם עם אקדה בידי. לא ידעתי מי זה. התחיל לבכות בנו, בשתינו. הכניס לי את הקת בראש ואמר לי לטבת בנינה, ואז הוא פשוט אנס את הבת שלי. ככה, לפני העיניים שלי. צעקתי. אף אחד לא שמע.

הוא עזב אותה ובה אלי, ניסה לקרוע לי את הבגדים. בדיק בעלי חזר ומצא אותה. מיד לקח מוט-ברזל ורוצץ את ראשו.

עכשיו בעלי עוזר בידי המישטרה ומחייבים אותנו לש"ל 14 אלף דולר, כדי לשחרר אותה. זה רק כי האישה היה בוגד, עובד של השב"כ. אם היה סתם אחד, לא היה בכלל אינכת להם". את דבריה סיימה בבקשת עזרה מי איש-החדת.

המיקרה הזו מצטרף לשורה ארוכה של מיקרים שאירעו בזמן האחרון שבהם פגעו המשת"פים בערביי השטחים הכבושים.

צה"ל, כך מסתבר, מעניק חסות מלאה לכל מעשי משת"פי-הפעולה. משתפי-הפעולה באים, לעיתים קרובות, מה"עולם התחתון. הגיבוי שהם זוכים בו והנשק שניתן להם הופכים אותם למלכי-הלילות בשטחים הכבושים. הצבא איננו והמשת"פים יכולים להשתולל חופשית.